

ere udnævnte i Henhold til Forordning af 13de November 1829, og som indtage en ganske anden Stilling. Man har derfor fundet det rigtigst, at denne Paragrafs Bestemmelse blev omredigeret, saaledes at der kom til at staa, som der nu staaar, at for de Kirkers Vedkommende, der eje sig selv, skal det være Kirkens Bestyrelse og ellers Tiende-ejeren eller en af ham dertil befuldmægtiget, i Sognet bosat Person. Denne Bestemmelse om, at det skal være en i Sognet bosat Person, have vi anset det for nødvendigt at tilføje, da det ellers kunde ske, at en Gods-ejer, som ejer et større Antal Kirker, kunde befuldmægtige sin Godsforsvalter, og saa kunde det ske, at Beboerne i Sognet kunde saa flere Mål at rejse for at komme til at forhandle med Tiende-ejeren befuldmægtigede. Endelig nævnes for det 3dje „den eller de i Henhold til Forordning af 13de November 1829 bestiftede Kirkeværger“. Ved denne Medtænkning vindes, at det er klart, at der er tre forskellige Klasser, der nævnes, efter Kirkernes forskellige Stilling. Hvor Kirken ejer sig selv, er det Kirkens Bestyrelse, hvem de Pligter paahvile, som omhandles i § 4, nemlig at sørge for at skaffe Brændsel osv., hvor det derimod er en privat Tiende-ejer, skal han stille en befuldmægtiget Person; er hans Kirkeværge skiftet dertil, har han Lov til at bruge ham, men det skal være en i Sognet bosat Person. Hvad endelig angaar de Kirker, som ejes af Tiendehyrdere eller Interessentstaber af Tiendehyrdere, er der i Henhold til Forordning 13de November 1829 indsat Kirkeværger, som ere bestiftede for et Tidsrum af ikke mindre end 3 Aar — det er udtrykkelig sagt i Loven, at derunder maa det ikke være. En saadan Kirkeværge vil altsaa i Reglen kunne anses for en Mand, hvem man kan overdrage de Pligter, som § 4 tillægger ham. Der er altsaa 3 forskellige Klasser Personer efter de forskellige Klasser af Kirker, som her er Tale om. Jeg maa maaske med det samme tage de to Underændringsforslag, som ere stillede uden for Betænkningen. Det var ved en Inturie, at der kom til at staa blot „Kirkeværgerne“ og nedensfor „de bestiftede Kirkeværger“ i Stedet for at genoptage en Henvisning til Bestemmelsen ovenfor i Ændringsforslaget Nr. 7 om, at det skal være de i Henhold til Forordning af 13de November 1829 bestiftede Kirkeværger, og for at gøre det saa tydeligt og bestemt som muligt, hvad der menes, have vi tilladt os at foreslaa, at der sættes „de ovennævnte bestiftede Kirkeværger“. — Ændringsforslag Nr. 9 gaar ud paa, at der i § 4 2det

Stykke, Linie 3, skal mellem Ordene „Tilbebringelse“ og „Opfyrring“ tilføjes „og Opbevaring“. Erfaringen har vist, at det ofte kan volde en Del Vanskelighed at faa Brændselet opbevaret. Det er blevet oplyst, at der endogaa er Steder, hvor man har ment at kunne henlægge det i Bunkke enten i Taarnet eller i Baabenhuset, og dette bør ikke finde Sted. Derfor er det her indsat en udtrykkelig Bestemmelse om, at der skal være nogen, som har den Gerning at sørge for, at det bliver passet og opbevaret. — Der er endnu et Ændringsforslag tilbage, nemlig et, der er stillet af Udvalget uden for Betænkningen. Det gaar ud paa, at i § 4, 2det Stykke, Linie 2 skulle Ordene „§ 3“ forandres til „denne Lov“. Sagen er jo den, at i § 3 er der kun Tale om de Midler, der anstafes ved Vigning paa Sognets til Folkekirken hørende Beboere eller paa Beboerne af det Distrikt, der er henlagt til en bestemt Kirke, og der er derfor, som Ordene lyde i § 4, naar der staaar: „alle Foranstaltninger til Kirkens Opvarmning, hvortil Udgifterne afholdes af de paa en af de i § 3 ommeldte Maader tilvebragte Midler“, ikke taget Hensyn til det Tilfælde, som jo er meget hyppigt, at Midlerne til Kirkens Opvarmning tilvebringes ved frivillige Bidrag. Derfor have vi ment, at det var bedst at rette „de i § 3 ommeldte Maader“ til „de i denne Lov ommeldte Maader“, idet vi have ment, at hvad enten Midlerne tilvebringes ved frivillige Bidrag eller ved Vigning, bør alle Foranstaltninger til Kirkens Opvarmning træffes af de nævnte Personer, enten Kirkebestyrelsen eller Tiende-ejeren eller hans befuldmægtigede eller den bestiftede Kirkeværge.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): De stillede Ændringsforslag gaar jo ud paa dels at gøre Medtænkningen klarere af, hvad der virkelig har været tilfældet, dels at supplere Forslaget med enkelte Bestemmelser, om hvilke jeg oprindelig ikke havde troet, det var nødvendigt at stille Forslag. Jeg kan tiltræde alle de stillede Forslag og har derfor ikke videre at tilføje, dog med Hensyn til Nr. 3 gør jeg det Forbehold, at Meningen, som den erede Ordfører nævnte, er, at der gives vedkommende Lejlighed til at udtale sig under Synsforretningen.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.